

netop at sikre, at forsyningsikkerheden bliver i orden ud til det yderste led: Maren i køret, som hun som bekendt hedder, og at det sker til rimelige priser. Dét er der klart en risiko, når området bliver totalt liberaliseret.

Og dér er det så i første omgang vigtigt, at Danmark i EU-sammenhæng slås for, at der er muligheder for, ikke at man sådan ligefrem statsligt skal fyre dem – det er der vel ingen der har glæde af – men at også de yderste led bliver sikret. Jeg nævnte i mit ordførerindlæg, at der er muligheder for en fond, som netop skal bruges til at sikre de yderste led, eller at alle operatører skal tvinges til, når de tager de givtige opgaver, også at tage de andre opgaver.

Og derfor er det rimeligt at stille spørgsmålet: Er man nu sikker på, at det vil medføre det? Nej, det er man kun, hvis man politisk slås for, at det bliver tilfældet. Vi tror sandelig ikke på liberaliseringens velsignelser i alle sammenhænge, slet ikke. Det er der andre der gør, men det er deres opfattelse, det er ikke vores. Og det er så dér, meningene må brydes, og så må man finde ud af, hvad der politisk kan være enighed om, frem for at man siger, at man overhovedet ikke vil høre tale om det, for så bliver det bare en ren liberalisering.

Det er det, der har været vores model i den her sammenhæng. Vi ved da heller ikke, om det bliver verdens billigste priser, men det er en målsætning, som vi er enige med regeringen i.

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Jeg lyttede intenst til hr. Bruno Jerups ordførertale her, og det er netop de sidste punkter, som hr. Bruno Jerup nævnte, der har utrolig stor betydning for Socialdemokratiet: Sikring af brugerne helt ud til den yderste grænse i Danmark og at sikre, at man kan få nogle fornuftige og ordentlige priser, det er det, det handler om for Socialdemokratiet, på samme måde som det gør for SF.

Det ligger helt klart, at der i 1998 er en total-liberalisering på området. Vi ønsker at få indflydelse på udviklingen omkring det her. Vi ønsker også, at der bliver skabt en udviklingsmulighed både for Tele Danmark og for andre virksomheder i Danmark. Ellers bliver man jo simpelt hen rendt over ende af andre europæiske teleindustrier, ja, også af internationale firmaer.

Det har Enhedslisten ikke ønsket at deltage i, og det synes jeg er beklageligt. Vi synes, at vi har et ansvar over for de danske forbrugere.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Min ordførertale var netop et signal om, at der var et alternativ til det forlig, der er lavet nu.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at hr. Aage Frandsen går ind og siger, at SF tror, de vil være i stand til at forhindre Venstre og De Konservative i med det forlig, de nu har låst sig fast på, at gennemføre en yderligere liberalisering på det her område.

I det hele taget må man jo spørge, hvad det er for nogle interesser, Venstre og De Konservative normalt forsøger at hytte i det her spørgsmål i forhold til, hvad SF ellers plejer at sige. Der er jo – det håber jeg da at der er – en rimelig forskel. Men hvis der ikke er det, nå ja, så er det selvfølgelig i orden, at SF har valgt det selskab.

Men sagen er jo – og det er også det, min ordførertale var udtryk for – at der var et alternativ. Vi er ikke fastlåst på, at man ikke kan diskutere de her spørgsmål, men det bliver da ikke sammen med Venstre og De Konservative, som har en total liberalisering af alt i det her samfund som målsætning. Det er helt urealistisk, og det er helt urealistisk, at SF tror, de kan gå ind og vride dem væk. Det er jo musen og elefanten; tag lige og vågn op!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Politik er et spørgsmål om at påvirke udviklingen. Det er også et spørgsmål om at ville. Politik giver en række udfordringer.

I det her spørgsmål er der en række områder, hvor der overhovedet ikke har været uenighed mellem aftaleparterne, f.eks. det, at der i lovforslaget om radio- og fjernsynsvirksomhed lægges op til, at brugerne skal have klart større indflydelse på valget af de programmer, der skal laves og kommer til udbud, og der er mindretalsbeskyttelser, vi har været helt enige om.

Det er klart, at der er nogle andre interesser engang imellem, hvor vi vil se, at vi er klart uenige, helt sikkert, selvfølgelig er der det. Men så har vi to muligheder, enten at sige: Jamen så er vi så uenige, at vi ikke vil være med, eller at slås for de synspunkter, vi har. Sådan er det, sådan er politik, og sådan har det altid været.

Men indtil videre har vi slet ingen problemer med det resultat, der er kommet ud af det, og det kan jeg forstå hr. Bruno Jerup dybest set heller ikke har med de to lovforslag her. Så er spørgsmålet, hvad der sker i 2. trin, og det er meget spændende.